

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 37. Expeditio ad livisenses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

vidius, Augustinus Contreras, Petrus Mola, & Michaël Gomes, eo fine ad Tapensem Provinciam missi, ut latebras omnes excurrerent, & Indos transmigrationis servitutisve metu absconditos eruerent. Sed post aliquot dierum iter, cognito per exploratores, non procul abesse Mamalucos, eò, unde venerant, retrocedere sunt coacti. Dilapsis latronibus, iidem Patres, cum pari fermè comitatu iter repetentes, morbis & tempestatibus afflictati, summa Tapensium montium cacumina pervadentes, ad Igaim pervenere: quo transvadato, ab Casiquio, se ultrò Patribus cum suis clientibus dedente, multorum latibula cognovère: & indubiè magnam hominum prædam fecissent, ni Barbaros corrupisset alter Casiquius, veteratoris nequitia peritissimus, qui pro Deo se venditans, execrando baptismo præstigatoria artis candidatos initiabat, asserbatque abs se sic seceratos initiatosve, æquè tutos fore ab Mamalucorum latrocinis, ac Sociorum Jesu excursionibus. Atque ut quamplurimos sibi obnoxios faceret, virgas dignitatis indices, pro ut à Patribus nostris fieri viderat, popularibus suis concedebat. In id monstrum, numerosa clientum manu comitatum, Neophyti nostri ausi procedere, quòd hostiliter exciperentur, armis expeditis, adeò animosè involavère, ut trecenta capita è dæmonis servitute erepta Christo asseruerint. In Jesu-Marianis ruinis trecenta etiam capita, & alibi alia, in sortem filiorum Dei transière. In reditu per Caafapaguaçensem agrum iter habentes, sceminam solitis Antropophagorum conviviis destinamam, & quinquaginta nefandorum convivorum familias, magnà felicitate abegère, meliori convivio inter Dei filios aliquando pascendas. Hæc excursionione mille & ducenta capita dæmoni erepta, ad Neophytorum oppida translata, Christianis Sacramentis expiata sunt.

Veterator Socii se opponit.

Vincitur.

Mille & ducenta capita reducuntur.

CAPUT XXXVII.
Expositio ad livifensium.

JOSEPHUS Domenecus, cum numerofo Neophytorum delectu, latebras omnes livifensis fluvii excutens, plures ad Fidei lucem ex perditionis tenebris eduxit: non tamen sine notabili labore & periculo. Primo conatu quadraginta Barbari, partim fugitivi, partim Ethnici, in manus venere; quos dum Domenecus excipere vult, pæne vitæ jacturam fecit. Is magnæ proceritatis arbores deturbatas, in modum cymbarum, ad usum transmittendi fluvii, cavari jussit. Sed cavata illa ligna, ob viriditatem & nimiam crassitudinem oneris impatientia, ubi ad medium fluminis pervenere, depressa primùm, & mox à profluente rapta, vectores omnes summo periculo exposuere. Domenecum toto corpore aquis jam immersum, submerisionis metu vestibis prehensum, aliquot infantes amplectebantur, quorum uno eo in periculo baptizato, Neophyti circumnatando rudes illas cymbas sublevare volentes, addito pondere magis submergebant. Tandem tamen per miliare integrum sic abrepti, summo labore ad alterum litus appulere: ubi excussis littoralibus sylvis, multorum dierum indagine, grandi, sed incerto, animarum ad oppida reductarum numero saluti fuere. Inde Domenecus capita livifensis fluvii petens, ad fines eorum Indorum pervenit, quos idè Ceratos vocant, quòd capita sylvestri cerâ ita liniant, ut capillitium non appareat. Eodem tempore cum Didaco Suario Franciscus Ximenius ad Pineta excurrit. Etiam Sancti Josephi incolæ multos popularium ad caulas Christi è Tapensi provincia feliciter reducere. Sed supra narratis excursionibus longè famosior fuit Urvaicensis missio.

Josephus Domeneci periculum.

Multis Barbari reductur.

Cerati.

CAPUT XXXVIII.
Exploratio Urvaicæ pars superior.

URVAIÇÆ inferioris partis accolæ hætenus Socii oppidis incluserant; sed intacta erat pars superior, ab Acaraguâ oppido ad centum leucas latissimè excurrens; narrabantque in eâ regione ex reductione Barbarorum multa de novo oppida construi posse. Ventitabant hi commercii ergò ad Neophytorum nostrorum colonias, quâ occasione Socii utentes, omni officiorum genere divincire sibi contendebant, quos Christo lucrari summoperè avebant. Verùm per multos annos frustra ceciderant omnia, perversitate gentis, & dæmonum invidiâ, optimis votis sese opponente. Magnum obstaculum etiam erat Niezuvius, Rochi Gonsalvii & Sociorum interfector, qui eò olim fugiens, gentem omnem corruerat: Qualiscumque tamen spes hoc anno affulsit rei bene gerendæ, occasione discordiarum

Occasio expeditionis.